

Stadswandeling door
journalistiek Brussel op 3 mei
Schrijf u nu in!

Turkse premier wil Twitter uitroeien
Sociaal overleg bij Mediahuis verloopt stroef
VVJ en Kortom kiezen de woordvoerders van het jaar
Europees Hof van Justitie laat hyperlinks op internet toe
Europees Hof voor Mensenrechten weinig empathisch voor verslaggever betoging
En Henk Hofland: 'Internet blaast de maatschappij uiteen'

De Journalist

m a g a z i n e v a n d e V V J

De Journalist 177 - 28 maart 2014 - verschijnt maandelijks - v.u. Pol Deltour, Huis van de Journalist, Zennestraat 21, 1000 Brussel

UIT DE VVJ

Inlichtende macht 3

ACTUEEL

Moeizame onderhandelingen bij Mediahuis 5

Brugpensioen: en wat met het journalistenpensioen? 5

Europees Hof laat hyperlinks op internet toe 7

Ex-GvA-boegbeeld Piet Schepens is overleden 7

EHRM trekt streep door recht op infogaring bij betoging 9

EFJ-conferentie: de toekomst is aan de entrepreneur 16

Turkije blokkeert Twitter en censureert twitteraars 17

SERVICE

VVJ organiseert stadswandeling door journalistiek Brussel 4

VVJ en Kortom organiseren prijs voor Beste Woordvoerder 6

Ding mee naar de VVOJ-prijs voor onderzoeksjournalistiek 8

Groepsverzekering inkomensgarantie voor freelancers 10-11

Ook journalisten in bijberoep kunnen VVJ-lid worden 14

MediaCafé deBuren: Europa in het nieuws 16

JAM: auteursrechten dienen creativiteit 20

IN GESPREK

Henk Hofland: 'Onze waakhondfunctie neemt af' 12-13

RAAD VOOR DE JOURNALISTIEK

Luc Beuselinck c/ *Het Nieuwsblad* 15

MENS ACHTER HET NIEUWS

Guido Meeussen: van *Het Volk* naar *De Tijd* 18

ONDER EMBARGO

19

De Turkse blokkering van Twitter is wereldwijd op heftig verzet gebotst. Premier Erdogan zei vorige week "Twitter te zullen uitroeien" na aanhoudende berichten op het sociale mediaplatform over mogelijke corruptie in zijn regering. De Europese Federatie van Journalisten (EFJ) eist dat de blokkering onmiddellijk wordt opgeheven. Ook Europees raadsvoorzitter Herman Van Rompuy sprak zijn afschuw uit.

(foto's cover en hiernaast: AFP /Belgalmage)

De Journalist *Uit de VVJ*

MAGAZINE VAN DE
VLAAMSE VERENIGING VAN
JOURNALISTEN (VVJ)

COÖRDINATIE

Pol DELTOUR
pol.deltour@journalist.be

VASTE MEDEWERKERS

Jan BACKX
Ivan DECLERCQ
Monica MORITZ
Marleen SLUYDTS
Luc VANHEERENTALS
Mark VLAEMINCK
BELGA PICTURES
PHOTO NEWS
ZAK

REDACTIESECRETARIAAT

Huis van de Journalist
Zennestraat 21
1000 Brussel
Tel. 02/777.08.40
Fax 02/777.08.49
info@journalist.be
www.journalist.be

ABONNEMENTEN

Marleen Sluydts
Zie adres hierboven
info@journalist.be

RECLAMEREGIE

Cathy Pletinckx
Zie adres hierboven
info@journalist.be

LAYOUT EN DRUK

Claes-Roels
Albert Van Cotthemstraat 54
1600 Sint-Pieters-Leeuw
Tel. +32 (0)2 378 09 39
Fax +32 (0)2 378 25 59
www.claes-roels.be

Lid van de Unie van Uitgevers
van de Periodieke Pers

INLICHTENDE MACHT

Het ontslag van Pascal Kerkhove als hoofdredacteur van *Gazet van Antwerpen* wijst op een diepe malaise bij het nieuwe Mediahuis. De directies van Concentra en Corelio slagen er blijkbaar niet in om de herstructurering op een serene manier door te voeren. In een open brief heeft de redactie van de *Gazet* de lezers op de hoogte gebracht van een "diepgaande vertrouwensbreuk". Dat is zelden vertoond.

Veel journalisten vrezen terecht dat de eigenheid van hun krant in het gedrang zal komen, ondanks eerdere beloften van hogerhand. Een dreiging met staking heeft de directie nu overstag doen gaan. Jammer genoeg is dat blijkbaar de enige taal die men op dit ogenblik verstaat bij Mediahuis. De VVJ herhaalt bij deze haar oproep aan Mediahuis om het vertrouwen te herstellen en zo vlug mogelijk een journalistiek en sociaal verantwoorde oplossing te vinden, in overleg met alle werknemers.

Intussen zijn we ook nog eens geconfronteerd met hoe sommige politieke machthebbers over de media denken. Het Twitterverbod van de Turkse premier Erdogan is grotesk, een democratie onwaardig. Turkije doet al jaren z'n best om elke kritische pers te muilkorven, denk maar aan de Koerdische kwestie. Maar wat nu gebeurt is ronduit gevaarlijk. En belachelijk. Alsof men door Twitter te verbieden de kritiek op het beleid kan doen verstommen. Helaas voor de Turkse premier zal hij precies het omgekeerde effect bereiken.

Ook in het Krim-conflict is het belang van een kritische pers overigens nog maar eens aangetoond. Die politiek-militaire krachtmeting is uitgemond in een zure propaganda-oorlog, waar ook het Westen goed aan heeft meegedaan. Eerlijke en objectieve informatie was nauwelijks voorhanden. Een nieuw voorbeeld van het belang van een vrije pers in een democratie.

Ook in eigen land trouwens. Met de verkiezingen voor de deur (zonder uiteraard de wereldbeker voetbal te vergeten) stevenen we af op een topperiode voor de journalistiek. Opvallend toch hoe van diverse kanten wordt aangedrongen om meer met *facts and figures* te werken. Media moeten de kiezer grondig voorlichten, en cijfers kunnen daarbij helderheid scheppen. Zo kunnen we aantonen wat verkiezingsbeloften kosten en hoe begrotingen er na de verkiezingen kunnen uitzien. Uiteraard mag het ook over de poppetjes gaan, maar dat mag nooit ten koste gaan van berichtgeving over de inhoud. Of met een knipoog naar onze collega's van *De Standaard*: de pers als Inlichtende Macht.

Marc Van de Looverbosch
Voorzitter VVJ / AVBB

(Foto Eric Vidal)

VVJ nodigt al haar leden en sympathisanten uit op een

STADSWANDELING DOOR JOURNALISTIEK BRUSSEL

**zaterdag 3 mei – Dag van de Persvrijheid
vertrek: 10 uur - Centraal Station**

In 1649 publiceert Jan Mommaert in Brussel voor het eerst een krant. De titel is op zich al een deontologisch programma: *Le Courier véritable des Pays-Bas ou Relations Fidèles extraites de diverses lettres*.

Als hofstad van de Spaanse Nederlanden, zou Brussel zich mettertijd ontpoppen tot de plaats bij uitstek waar nieuws te rapen viel over veldslagen, blijde intredes en andere gebeurtenissen van maatschappelijk belang.

In 1831 was Brussel het forum waar enkele jonge liberalen een nieuw land creëerden – met een grondwet die een prominente plaats inruimde voor persvrijheid.

Na de afschaffing van de zegelbelasting op kranten, rijzen uitgeverijen als paddenstoelen uit de grond. Eén op de drie krantentitels had halfweg de twintigste eeuw zijn hoofdzetel in Brussel.

Tijdens deze wandelvoordracht gaan we op zoek naar sporen die krantenredacties en journalisten in het Brusselse stadsbeeld hebben achtergelaten. We besteden aandacht aan enkele opvallende architecturale realisaties, we staan stil bij monumenten voor illustere journalisten en vertellen het verhaal van fusies en overnames, collaboratie en clandestiene pers.

Onze gids: Stefan Moens, docent journalistiek Erasmushogeschool

We vertrekken om 10 uur aan het Centraal Station
's Middags houden we halt aan Brasserie Horta, bij het Stripmuseum.
Het einde is gepland omstreeks 15u30 in het Huis van de Journalist, Zennestraat 21.

Deelname is gratis voor VVJ-leden en –sympathisanten.
Het aantal deelnemers is wel beperkt; dus snel inschrijven is de boodschap.
Inschrijven kan op info@journalist.be met vermelding 'Stadswandeling 3 mei'

HERSTRUCTURERING BIJ MEDIAHUIS VERLOOPT UITERST MOEIZAAM

Pol Deltour

De integratie van de kranten van Corelio en Concentra in het fusiebedrijf Mediahuis verloopt uiterst moeizaam. *Gazet van Antwerpen* zou wel eens het kind van de rekening kunnen worden.

De eerste fase van de herstructurering is begin maart afgesloten met een akkoord over het aantal banen dat in het nieuwe fusiebedrijf wordt geschrapt. Aanvankelijk wilde de Mediahuisdirectie een vermindering met 205 fte's; na aanslepende onderhandelingen werd het banenverlies beperkt tot om en bij 180. Rekening houdend met vrijwillige vertrekken en mogelijke brugpensioenen, worden zowat 138 personeelsleden met naakt ontslag bedreigd. Zowat één op drie van hen is journalist.

Gaandeweg verklaarde de directie zich nog akkoord om ruim zes 'structurele' interimkrachten te regulariseren: zij krijgen een vast contract. Negatief was dan weer dat Mediahuis niet wilde afstappen van de outsourcing van belangrijke delen van de activiteit naar externe bedrijfjes. Het betreft onder meer de regionale eindredactie bij *Het Nieuwsblad* en de opmaak van advertenties. Volgens de directie levert die outsourcing al te aanzienlijke besparingen op. Het personeel van zijn kant vreest voor de kwaliteit van het werk en een degradatie van de arbeidsvoorwaarden.

Directie en vakbonden zijn nu de tweede fase van de zogenaamde procedure-Renault gestart. Deze betreft het sociaal plan voor de personeelsleden die moeten vertrekken. Het eerste voorstel dat de directie omtrent opzeggingsvergoedingen en brugpensioenen op tafel legde, was alvast ondermaats. Eens het overleg is afgerond, zal het voltallige personeel worden gevraagd of het sociaal plan aanvaardbaar is. Bij de aankondiging van de herstructurering heeft de directie gezegd dat

ze de eerste ontslagen in mei wenste te realiseren.

Terwijl de operatie-Mediahuis *De Standaard* ongemoeid laat en ook *Het Belang van Limburg* relatief ontziet, vallen de klappen vooral bij *Gazet van Antwerpen* en *Het Nieuwsblad* te vrezzen. Met name op Linkeroever voelt men de bui hangen. Tot dusver haalde hoofdredacteur Pascal Kerkhove alles uit de kast om de schade voor de *Gazet* te beperken, maar een onderhoud met Mediahuistopman Gert Ysebaert was er teveel aan. Op 20 maart liet Pascal Kerkhove weten de functie van hoofdredacteur niet langer te kunnen verzoenen met zijn ambities.

Een totale vertrouwensbreuk tussen de Mediahuis-directie en de GvA-redactie was het gevolg. In de editie van 21 maart kloeg de redactie de gang van zaken fel aan. "We vrezzen dat we door alle op til staande hervormingen binnenkort niet langer de kwaliteit zullen kunnen bieden die u ervan verwacht", aldus een open brief aan de lezers.

Enkel een ultiem gesprek met ceo Ysebaert belette dat het tot een staking kwam aan de Katwilgweg. Ysebaert beloofde dat ter vervanging van de hoofdredacteur, voortaan drie GvA-redacteurs de onderhandelingen over nakende synergieën mogen meevoeren. Intussen is het ook nog wachten op een redactiestatuut voor de *Gazet*. Dat moet de verhouding tussen directie en redactie structureel regelen en kan bijvoorbeeld redactionele inspraak waarborgen bij de aanstelling van een nieuwe hoofdredacteur.

Aan de Katwilgweg was de spanning de voorbije weken te snijden. (foto Belgalmage)

Ontslagen... en wat met je erkenning als beroepsjournalist?

Als erkend beroepsjournalist hoef je bij ontslag niet direct te vrezzen voor je statuut van beroepsjournalist. Ook de officiële perskaart en bijhorende faciliteiten kun je behouden. Dat geldt evengoed ingeval van brugpensioen. Enkel wanneer je zou overschakelen op een nieuwe job buiten de journalistiek, moet je je erkenning inleveren.

Ook het aanvullende journalistenpensioen blijft gevrijwaard bij ontslag of brugpensioen. Werkgever en journalist betalen dan wel niet langer de specifieke aanvullende pensioenbijdragen, toch worden voor de berekening van het pensioensupplement de jaren werkloosheid of brugpensioen volledig gelijkgesteld met jaren beroepsactiviteit.

(PD)

Wie wordt de woordvoerder van *het jaar*?

Vlaamse journalisten kunnen meedingen naar een veertigtal persprijzen. Voor woordvoerders, bij wie journalisten op alle uren van de dag en alle dagen van de week kunnen aankloppen voor een heldere uitleg of een goede quote, bestond nog geen bekroning.

Tot vandaag. Hard werk en professionaliteit mogen beloond worden. Daarom lanceren Kortom (de Vlaamse vakvereniging van bijna duizend communicatieprofessionals bij de overheid) en de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ) de verkiezing van de Nederlandstalige woordvoerder van het jaar.

Wie nomineren?

Leden van de VVJ en communicatieprofessionals kunnen woordvoerders nomineren uit alle sectoren: overheid, privé, politiek, non-profit, belangenverenigingen, enzovoort. Alleen woordvoerders die minstens drie jaar ervaring hebben en dagelijks contacten met de pers verzorgen, komen in aanmerking. Ceo's of politici die enkel interviews geven, kunnen dus niet in de prijzen vallen.

4 prijscategorieën

Er zijn prijzen voor drie subcategorieën en voor de woordvoerder van het jaar. De subcategorieën betreffen factoren die voor journalisten erg belangrijk zijn: bereikbaarheid, praten voor de camera of microfoon, en heldere persteksten met nieuwswaarde. Een vakjury van journalisten en woordvoerders kiest op basis van een shortlist de winnaars.

Als lid van de VVJ kun je per categorie mee bepalen wie de bekroning verdient.

1. Best bereikbare woordvoerder: altijd uitstekend bereikbaar, belt terug na gemiste oproepen en wanneer hij of zij dat heeft beloofd
2. Woordvoerder met de mooiste stem: een aangename stem om naar te luisteren, levert bruikbare quotes
3. Woordvoerder met de beste persteksten: heldere, goed gestructureerde teksten met nieuwswaarde
4. Woordvoerder van het jaar: wie heeft zich het voorbije jaar onderscheiden als woordvoerder en is een voorbeeld voor zijn of haar collega's?

Stemmen kan tot en met
13 april op
[https://ivox.socrates.net/direct/
Dagvandewoordvoerder](https://ivox.socrates.net/direct/Dagvandewoordvoerder)

De prijzen worden op 28
april uitgereikt in Brussel,
op de eerste Nacht van de
Woordvoerder (#NvdWV).

(foto Bert Van den Broucke)

Nacht van de Woordvoerder

De prijzen worden op 28 april uitgereikt in Brussel, op de eerste Nacht van de Woordvoerder (#NvdWV).

Jeroen Wils (ex-VTM), Tom Naegels (De Standaard) en Sabine Vandeputte (VRT) geven voor de prijsuitreiking hun visie over de job van woordvoerder, de journalistieke verwachtingen erover en de toekomst van de stiel.

EU-HOF LAAT HYPERLINKS TOE (NAAR VRIJ TOEGANKELIJKE WEBINHOUD)

Bart Van Besien
Advocaat
bartvb@siriuslegal.be

In hoeverre kun je op het internet hyperlinken naar de inhoud van andere sites? De meeste mensen zien daar geen graten in, en beschouwen hyperlinks als iets heel gewoon en legaal. Maar juridisch gezien lag de zaak lange tijd minder duidelijk. Het Hof van Justitie van de EU heeft nu in een principiële arrest voor meer duidelijkheid gezorgd.

De feiten achter deze zaak waren de volgende. Een Zweedse website, *Retriever Sverige*, bood haar klanten op zeker ogenblik lijstjes aan met internetlinks, onder meer naar artikelen gepubliceerd op de website van *Göteborgs-Posten*. Enkele journalisten van die krant namen dat niet, en spanden een proces aan tegen de website wegens inbreuk op hun auteursrecht. De journalisten vonden het niet kunnen dat *Retriever Sverige* op die manier hun artikelen probeerde te exploiteren.

Retriever Sverige verweerde zich met het argument dat zij haar klanten enkel doorverwees naar websites met relevante inhoud en dat zij de artikelen nooit zelf had gekopieerd. Bij het Hof van Justitie trokken de journalisten aan het kortste eind, omdat de artikelen op de website van de krant vrij toegankelijk waren. De website was immers niet betalend en bezoekers moesten zich niet registreren alvorens toegang te krijgen.

Wat te onthouden van deze uitspraak?

1. Je mag linken naar websites die vrij toegankelijk zijn, dat zijn dus websites zonder betaalmuur, zonder log-in of registratie, of zonder een andere technische beveiliging. Dit geldt voor zover de inhoud waarnaar wordt gelinkt, zelf legaal is. Het linken naar een site met illegale content blijft wel degelijk verboden, vooral

als je hier winst uit wil slaan (via reclameboodschappen bijvoorbeeld).

2. Als de inhoud van de website op één of andere manier **afgeschermd is, dan mag je geen link plaatsen die deze beperking omzeilt of teniet doet**. Het gaat dan om sites waar je moet betalen om toegang te krijgen, waar de toegang beperkt is tot geregistreerde leden, enzovoort.
3. Wat met **framen** of **embedden** van inhoud op een andere site? Het gaat hier om links waarmee je op jouw site inhoud van een andere site laat verschijnen, zonder die inhoud technisch gezien te kopiëren. Voor bezoekers kan het dan lijken dat de inhoud op jouw site staat, alhoewel die technisch gezien enkel op de externe site staat. Het Hof van Justitie neemt de onduidelijkheid hierover niet helemaal weg. Het oordeelde dat *framen* of *embedden* via een aanklikbare link toegelaten is als aan dezelfde voorwaarde van vrije toegankelijkheid voldaan is. Toch blijft het opletten met dergelijke links. In bepaalde omstandigheden kunnen deze toch een inbreuk op het auteursrecht vormen of zelfs een vorm van misleiding of oneerlijke concurrentie, vooral als de link gepaard gaat met (reclame-) inkomsten.
4. Het Hof van Justitie sprak zich in deze zaak trouwens niet uit over het **ronduit kopiëren van teksten of beeldmateriaal** van andere sites. Maar dit blijft vanzelfsprekend principieel verboden, tenzij in welbepaalde uitzonderingsgevallen, zoals het citaatrecht.

Europees Hof van Justitie, 13 februari 2014, Nils Svensson e.a. tegen Retriever Sverige

Oud GvA-redacteur Piet Schepens overleden

Op vrijdag 28 februari overleed in Haasdonk journalist Piet Schepens, voormalig stadsredacteur van *Gazet van Antwerpen*. Hij werd 71 jaar en was al een tijdje ziek. Piet Schepens kwam in 1967 in dienst van de *Gazet* en verdiende zijn eerste sporen op de desk algemeen nieuws. Door zijn grote belangstelling voor het Antwerpse cultuur- en volksleven verhuisde hij al snel naar de stadsredactie. Op zijn begrafenis, in de kerk Sint-Jacobus de Meerdere in Haasdonk op 8 maart, getuigden oud-collega's dat Piet de Sinjoren hun stad leerde kennen. Hij beschreef alle steegjes, poortjes en madonna's in de Scheldestad, en veel van zijn reportages werden achteraf gebundeld. Nu nog zijn ze een inspiratiebron voor stadswandelingen en quiz-avonden.

In 1996 werd hij, zeer tegen zijn zin, met brugpensioen gestuurd. Collega Piet Schepens blijft in de herinnering voortleven als een zeer rustige en minzame collega met een grote dosis humor en zelfrelativering.

Justin Gleissner
foto GvA

In de prijzen vallen?

PRIJS VOOR ONDERZOEKSJOURNALISTIEK 2014

Voordrachten voor De Loep t/m 15 april 2014

Onderzoeksjournalisten doen vaak baanbrekend werk. Ze roeien op tegen de stroom van bezuinigingen en de waan van de dag. De Loep is een erkenning voor het beste in de Nederlandse en Vlaamse onderzoeksjournalistiek. Ook dit jaar kan een ieder één of meerdere producties voordragen. Om voor de prijs in aanmerking te komen, moet het werk zijn gepubliceerd in de periode 1 april 2013 tot en met 31 maart 2014.

Voordrachten kunnen gedaan worden via de website van de VVOJ:

www.vvoj.nl > De Loep > aanmelden.

De sluitingsdatum is 15 april 2014.

V

V

J

www.vvoj.nl bestuur@vvoj.nl www.vvoj.be

Vereniging van Onderzoeksjournalisten

VRIJHEID VAN NIEUWSGARING TIJDENS BETOGING IN HET GEDRANG

Dirk Voorhoof

Mag een (foto)journalist tijdens een betoging een politiebevel negeren om zijn werk te doen? De Finse persfotograaf Pentikäinen werd hiervoor gearresteerd en vervolgd, en vreemd genoeg ziet het Europees Mensenrechtenhof daar geen graten in.

De zaak *Pentikäinen t. Finland* betreft de vraag of een (foto)journalist die verslag uitbrengt over een demonstratie die uit de hand loopt, mag gearresteerd, vervolgd en veroordeeld worden wanneer hij geen gevolg geeft aan een politiebevel om de omgeving te verlaten.

Het is duidelijk dat in een dergelijke context sprake is van een inmenging in de expressie- en informatievrijheid van de journalist. De vraag is evenwel of de overheid die inmenging kan rechtvaardigen. Hoe dan ook streefde ze een legitiem doel na. Het politiebevel was namelijk gericht op de bescherming van de openbare orde en veiligheid. Maar de cruciale vraag blijft of de gewraakte maatregelen tegen de journalist ook kunnen verantwoord worden als "nodig in een democratische samenleving", zoals wordt bepaald in artikel 10 § 2 EVRM.

Het Europees Hof sluit zich aan bij de argumenten van de Finse rechtscollèges. Die beklemtoonden dat er speciaal een beveiligde zone voor de pers was georganiseerd, om haar toe te laten

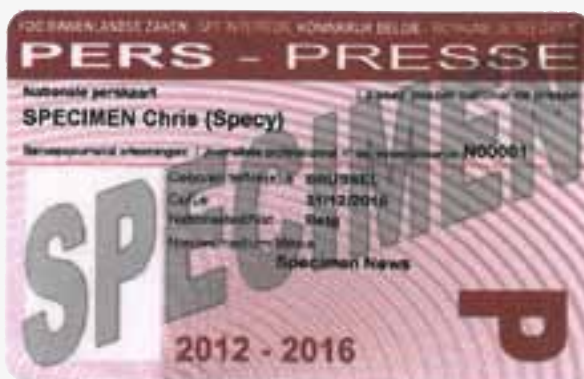
verslag uit te brengen over de demonstratie. Alleen maakte de persfotograaf daar geen gebruik van. Voorts werden er aan de journalist geen beperkingen opgelegd in verband met zijn nieuwsverslaggeving, zijn camera was niet in beslag genomen en hij kon alle foto's gebruiken die hij tijdens de betoging had genomen. Het bevel om de betoging te verlaten kwam er pas nadat de demonstratie echt gewelddadig was geworden. Bovendien was er ook iets misgelopen met de identificatie waardoor het voor de politie niet meteen duidelijk was of men met een activist dan wel met een journalist te maken had.

Dat Pentikäinen gedurende 18 uur aangehouden bleef, vindt het EHRM ook al niet zo erg. Want in die duur zat een overnachting, en 's anderendaags werd hij als één van de eersten van de 121 aangehouden personen weer op vrije voeten gesteld. Uiteindelijk was de journalist ook geen straf opgelegd, omdat de Finse rechtscollèges het misdrijf al bij al verschoonbaar achtten. Het EHRM concludeert dat artikel 10 EVRM niet is geschonden.

Public watchdog

Unaniem is het Hof evenwel niet. Twee rechters argumenteren in een forse *dissenting opinion* dat er volgens hen wel

degelijk sprake is van een schending van artikel 10 EVRM. De *dissenters* voeren aan dat de journalist zijn werk deed als *public watchdog* en hij dus niet kon behandeld, gearresteerd en vervolgd worden als een deelnemer aan de demonstratie. Het is immers juist wanneer een betoging uitdraait op geweldplegingen en tussenkomsten door de politie, dat het belangrijk is dat de pers haar rol kan vervullen en de samenleving erbij gebaat is om te weten wat zich precies afspeelt. "This right forms one of the basic safeguards of democracy."

Alvast één les voor Belgische beroepsjournalisten: bij betogingen perskaart bij de hand!

Helemaal onaanvaardbaar vinden de *dissenters* dat de journalist, toen helemaal duidelijk was dat hij niet aan de betoging deelnam maar erover verslag uitbracht als persfotograaf, toch nog werd vervolgd en finaal ook werd veroordeeld voor het niet opvolgen van een politiebevel aan de betogers.

De twee *dissenting judges* kunnen dan ook niet akkoord gaan met de bevinding dat de nationale rechtscollèges alle rechten en belangen in deze zaak goed tegen elkaar

hebben afgewogen en dat de maatregelen tegen de journalist nodig waren in een democratische samenleving. "On the contrary, the case reveals a one-sided attitude on the part of the authorities, one likely to create a 'chilling effect' on press freedom."

Pentikäinen heeft nu nog tot 4 mei tijd om, desgevallend gesteund door de Europese Federatie van Journalisten, een verzoek in te dienen tot verwijzing naar de Grote Kamer van het Hof. Een optie die zeker te overwegen is, want dit arrest zou politie en overheden in andere landen wel eens kunnen inspireren.

EHRM 4 februari 2014, *Pentikäinen t. Finland*, via <http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng>

Dirk Voorhoof doceert mediarecht aan de Universiteit Gent en is lid van het Human Right Centre en het Center for Journalism Studies. Hij is ook lid van de Vlaamse Regulator voor de Media.

Verzekering Gewaarborgd Inkomen 25u/24 voor zelfstandige journalisten voor leden van VVJ/AVBB

Een uitgebreide dekking tegen een aantrekkelijk tarief zodat u zich op financieel vlak geen zorgen hoeft te maken

Een noodzakelijke en nuttige verzekering

Arbeidsongeschikt worden door ziekte of ongeval, het kan iedereen op elk moment overkomen. Wanneer deze arbeidsongeschiktheid lang duurt, kunnen de financiële gevolgen voor u en uw gezin hard aankomen. Zeker als u zelfstandig bent of een vrij beroep uitoefent. Indien u niet verzekerd bent, bedraagt de uitkering van de sociale zekerheid:

- de eerste maand: € 0,
- vanaf de tweede maand: € 1.386 voor gezinshoofden, € 1.047,80 voor alleenstaanden.

Om geen financiële zorgen te hebben bij ziekte of ongeval is een Verzekering Gewaarborgd Inkomen dan ook een absolute noodzaak.

In overleg tussen de AVBB/VVJ en Securex zijn voordelige tarieven uitgewerkt

Voor wie ?

Voor zelfstandige journalisten in hoofdberoep die voor eigen rekening of onder de vorm van een vennootschap werken.

Wat biedt de verzekering gewaarborgd inkomen 25u/24?

Een uitgebreide en wereldwijde dekking voor arbeidsongeschiktheid door ziekte of ongeval (zowel in het beroeps- als het privéleven). Gedurende de periode van tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid ontvangt u een **maandelijks rente**.

- Deze rente wordt steeds bepaald in functie van de hoogste graad van fysiologische invaliditeit (vermindering van de lichamelijke integriteit) en economische invaliditeit (vermindering van de werkcapaciteit).
- De minimum invaliditeitsgraad om een uitkering te kunnen genieten bedraagt 25%.
- Een invaliditeitsgraad van 67% of meer wordt gelijkgesteld met een invaliditeit van 100%.
- Indien u voor een opdracht in een politiek instabiele regio verblijft, kan een bijpremie worden gerekend.

Een dekking op maat

U bepaalt zelf de omvang van uw dekking. U kiest:

- een constante rente, een jaarlijks geherwaardeerde rente en premie tegen 3% of een rente die enkel wordt geherwaardeerd na schade.,
- een eindleeftijd van 65 jaar,
- een carenstijd van: 30 / 60 / 90 / 180 / 365 dagen,

De carenstijd is de periode van invaliditeit die door de verzekeraar niet wordt vergoed en dit telkens wanneer een schadegeval zich voordoet.

Bijkomend kan u ook kiezen voor:

- een **tussenkost in de medische kosten** ten gevolge van een ongeval,
- de **uitkering van een kapitaal** bij overlijden of volledige en bestendige invaliditeit ten gevolge van een ongeval,
- een **Engelse vrijstelling**: indien de invaliditeitsperiode langer is dan de carenstijd, wordt de rente vanaf de eerste dag arbeidsongeschiktheid uitgekeerd.

Leeftijd bij onderschrijving	25	30	35	40	45	50
Verzekerde rente	€ 20.000	€ 20.000	€ 20.000	€ 20.000	€ 20.000	€ 20.000
Carenstijd	30 dagen	30 dagen	30 dagen	30 dagen	30 dagen	30 dagen
Revalorisatie	3%	3%	3%	3%	3%	3%
Normaal tarief / jaar	€ 880	€ 972	€ 1092	€ 1246	€ 1434	€ 1629
Tarief journalisten / jaar excl. 9,25% taksen	€ 800	€ 800	€ 800	€ 1064	€ 1064	€ 1368
Prijsvoordeel	10%	21,5%	36,5%	17%	34,5%	19%

Uw voordelen

- **Verschillende formules:** U heeft de keuze uit een constante rente, jaarlijks geherwaardeerde rente en premie of een rente die enkel wordt geherwaardeerd na schade.
- **Beperkte medische formaliteiten:** meestal is het voldoende een medische vragenlijst in te vullen en is een medisch onderzoek niet vereist.
- **Terugbetaling van de premie:** tijdens de periode van invaliditeit, en proportioneel met de graad ervan, betaalt Securex u de gestorte premie terug.
- **Fiscaal en sociaal voordelig:** de betaalde premies zijn fiscaal aftrekbaar, waardoor uw beroepsinkomsten en sociale bijdragen dalen. In de praktijk betekent dit dat uw reële kost van de gestorte premie 65% lager ligt dan de effectieve premie.
- **Extra:** Motorrijden als vrijetijdsbesteding op de openbare weg en voetballen als onbezoldigd amateur zijn automatische gedekt.

Een voorbeeld

Karin, 35 jaar, werkt als freelance journalist. Ze heeft een verzekering Gewaarborgd Inkomen 25u/24 afgesloten met een verzekerde jaarrente van € 20.000. Karin heeft gekozen voor een carenstijd van 30 dagen bij ziekte en ongeval. Ze wil haar verzekerde jaarrente jaarlijks zien stijgen met 3% en wil verzekerd zijn tot de leeftijd van 65 jaar. Ze kiest ook voor een Engelse vrijstelling.

Voor de gerevalueerde jaarrente van € 20.000 betaalt Karin een premie gelijk aan € 800.

Zowel de rente als de premie worden jaarlijks geometrisch geherwaardeerd met 3%. De optie "Engelse vrijstelling" kost € 32 (of 4% van de basispremie). Op de bekomen totaalpremie van € 832 moeten eveneens 9,25% taksen betaald worden. In totaal betaalt Karin dus ongeveer € 909 per jaar voor een zeer volledige dekking.

Mocht Karin eveneens een overlijdenskapitaal (na ongeval) van € 50.000 wensen te verzekeren, dan kost haar dit slechts € 50 per jaar.

De polis "Gewaarborgd Inkomen 25u/24" is een product van VOV Allerlei Risico's Securex - Tervurenlaan 43, 1040 Brussel. Onderneming toegelaten bij K.B. van 4.7.1979 (B.S. van 14.7.1979) onder nr. 805 voor de volgende verzekeringsverrichtingen: Ongevallen (1), Ziekte (2) en Diverse geldelijke verliezen (16)

Deze fiche is louter informatief. Om de exacte bepalingen te kennen, gelieve de algemene voorwaarden en specifieke afwijkende bepalingen te consulteren.

Meer info: www.journalist.be

Henk HOFLAND:**'DE HELE MAATSCHAPPIJ IS UIT ELKAAR GEVLOGEN DOOR HET INTERNET'**

Monica Moritz

H.J.A. Hofland (86) is een van de meest gelauwerde journalisten van Nederland. Vijftien jaar geleden werd hij door zijn collega's zelfs uitgeroepen tot *Journalist van de Twintigste Eeuw*. Hofland stapte 61 jaar geleden in de journalistiek en liet geen onderwerp aan zijn trefzekere pen ontsnappen. Met columns, essays, reisverslagen en ook romans schreef hij een indrukwekkend oeuvre bij elkaar. Van afbouwen wil de krasse nestor nog altijd niet horen. Onverdroten schrijft hij elke week – samen met zijn alter ego Samuel Montag – drie eigenzinnige columns: twee voor *NRC Handelsblad* en een voor *De Groene Amsterdammer*. "Ik beleef nog altijd plezier aan het schrijven van mijn stukjes, het is de zin van het leven."

De Journalist: In 1946 zat u in de eerste lichting van de Nyenrode Business Universiteit. Had u toen al journalistieke ambities?

Henk Hofland: "Nee, alsjeblieft zeg! Ik wilde gewoon niet in dienst! Maar toen ik twee jaar later dat flauwekulschooltje afgemaakt had, zijn we in Indonesië beginnen te knokken en ben ik als huzaar-eerste-klas gedetacheerd bij de film- en fotodienst van het leger. Zo ben ik in 1949 in Jakarta aan wal gegaan. Daar heb ik op rijkskosten een stukje van de wereld gezien (*lucht*). Toen we die oorlog hadden verloren, ging ik in Amsterdam politicologie studeren. Ik deelde toen een appartementje met Hans Hoefnagels, die op de redactie buitenland van het *Algemeen Handelsblad* werkte. Een collega van Hans kreeg een studiebeurs om drie maanden aan de Universiteit van Michigan te studeren en vroeg of ik zin had om zolang als leerling-journalist op de krant te werken. Zo ben ik, op de dag van de arbeid in 1953, journalist geworden. En sindsdien heb ik me een ongeluk getikt. Maar ik had altijd al geschreven hoor, ook voor schoolblaadjes."

U schrijft over zeer uiteenlopende onderwerpen, ook als essayist en columnist.

"Zeker, maar een columnist bedrijft een heel ander genre dan een journalist. Journalisten rechercheren feiten, stellen goeie vragen aan de juiste mensen en geven het resultaat daarvan weer in een heldere taal. Het zijn mensen die voor hun deur in het rond kijken en iets ontdekken wat andere mensen niet zien. Het nieuws en de feiten gaan de column dus altijd vooraf, want het zijn de feiten die je mening bepalen, en niet andersom. Columnschrijvers daarentegen denken dat ze alles beter weten dan anderen en willen dat ook wereldkundig maken. Hun vrolijke werkje bestaat erin feiten te verzamelen, die te analyseren en er een eigen conclusie aan te hechten. Maar vandaag heeft bijna iedere redacteur zijn eigen column, en dat devalueert het genre. Een mening is nog lang geen column. Columns schrijven is een vak, beoefend door de elite. Ik vind het een leuk vak, want zo kan ik de eigenwijze jongen uithangen en altijd schrijven wat ik wil."

Maar niet voor het grote publiek?

"Dat hoeft niet, en het kan me ook niet schelen hoeveel mensen het lezen. Het zal wel parmantig klinken, maar ik heb altijd voor een elite geschreven. Ik schrijf niet voor de massa, maar voor mensen die mij begrijpen en van mijn inzichten kunnen genieten. Ik schrijf niet voor mensen die hun mening

al klaar hebben nog voor ze de eerste zin hebben uitgelezen. En over het algemeen denk ik ook niet na over de mogelijke effecten van mijn stukjes. Soms maak je mensen pijnlijk, dat wel, maar in hoeverre je bijdraagt tot je eigen voorstelling van een betere maatschappij, zul je nooit weten."

U schreef ooit: 'Alles wat ik sinds 1955 aan memorabel avontuur heb beleefd, heb ik aan het communisme te danken'.

"Die avonturen begonnen in oktober '56. Mijn baas, Chris Steketee, vroeg of ik zin had om een kijkje te gaan nemen in Hongarije, dat zich toen van de Sovjet-Russische bezetting wilde bevrijden. Ik stapte in mijn Volkswagentje, met kenteken UG 73 91, en reed naar Boedapest. Wat een puinhoop in die buitenwijken al! Barricades, uitgebrande auto's, een tram op zijn kant. Toen kwam een auto met een Nederlandse nummerplaat mij tegemoet. En wie zat daarin? Mijn oude vriend Cees Nooteboom. Ik zei hem dat hij de verkeerde kant op reed, maar hij antwoordde: *Nee, de goede kant, naar het centrum moet je niet, het wordt daar niet pluis*. Nou, zei ik, daarom ga ik juist, omdat het daar niet pluis wordt. Kijk, ik ben een oorlogstiener, en dat heeft zeker mijn leven bepaald. Maar daar speelde zich ook een echte oorlog af, en ik was toch bang voor mijn hachje. Toen ik terugkwam was ik natuurlijk 'Hongarijdeskundige', zo gaat dat in de journalistiek. Maar na Hongarije was ik klaar met het com-

'Klokkenluiders zullen de krant niet redden.' (Foto Monica Moritz)

munisme, ook al was ik toen uiterst links, op het anarchistische af. Vandaag zou ik me niet meer links noemen, en ik ben ook tegen revoluties. Bloedbaden zijn het! Maar het Oostblok fascineerde me, ook al wist ik dat de mensen daar gedepoteerd werden als ze hun mond niet hielden."

Samuel Montag, uw alter ego, verdiept zich veeleer in dagelijkse waarnemingen.

"Mijn zaterdagse *Overpeinzingen* in *NRC Handelsblad* zijn kronieken over dingen die ik toevallig observeer. Een uur voor ik begin, denk ik: Verrek, waar moet het nu weer over gaan? Maar ik vind altijd wel een onderwerp. Zo liep ik eens op een prachtige ochtend hier langs de kade, en hoorde opeens: *whaaam, oeeee (imiteert sirene)*, het luchtalarm! Iedere eerste maandag van de maand testen we het luchtalarm, want stel je voor dat de Luftwaffe weer komt en, Jesus, het zal me een mooie boel wezen als dat luchtalarm het niet doet. Schuin voor mij liep een grijs mannetje, zo eentje als ik dus, en ik dacht: even met een generatiegenoot lullen over het luchtalarm. Dus zei ik:

‘Dat lijkt toch nergens op, dat luchtalarm, was het vroeger niet beter?’ En hij: ‘Ik weet het niet, ik ben slechthorend’ (*imiteert de trillende stem van een oud mannetje*) Nou, daar had ik mijn stukje. Ik ga te werk als een snuffelende hond, van het ene kom ik op het andere.”

Veel lezers ruilen de krant voor het internet, wat denkt u van die evolutie?

“Tja, er wordt minder verdiend, het aanbod verkleint en de kwaliteit gaat achteruit. Veel collega’s zijn nu geneigd om er snel met de pet naar te gooien. Maar op het internet zijn er ook wel initiatieven die zich sterk maken voor het bewaren van de opperste kwaliteit. Ook in Amerika heb je kritische internetkranten, zoals *Truth-out*, en die worden in stand gehouden door vrijwillige bijdragen. Het internet heeft net als iedere uitvinding zijn zwarte en zijn witte kant. Het internet is dus ook een zegen. Ik zou niet meer weten wat ik zonder e-mail en Wikipedia zou moeten.”

U ergert zich wel aan de reaguursels die vandaag de boze lezersbrieven vervangen.

“Ja, wat een neanderthalerpuinhoop, zeg. We hebben hier een goeie internetkrant, *Nu.Nl*, en daar kijk ik iedere dag even hoe laat het in de wereld is. De reacties op de berichtgeving bekijk ik ook en, Jesus Christus, is me dat een stroom van ‘instante’ reacties! Daar vind je het digitale lompoproletariaat, de misnoegde en miskende mensen, die de hele wereld willen laten weten wat ze wel en niet LEUK (*roept het uit*) vinden. Iedereen kan, ook zonder kennis van zaken, mailen en twitteren. Er reageren ook intelligente mensen natuurlijk, maar de meesten zijn keffers en schreeuw-ers die ook op elkaar reageren en er in minder dan geen tijd in slagen ruzie met elkaar te krijgen. Dan beginnen ze mekaar uit te schelden onder schuilnamen. Nou ja, daar dient de journalistieke berichtgeving niet voor. Die reaguursels noemen ze terecht de shitstorm. Want het gaat nergens meer over. De leden van deze shitstorm-beweging behandelen het woord ‘media’ trouwens ook altijd als een enkelvoud: de media heeft en de media is.”

Heeft kritische journalistiek vandaag veel invloed op de publieke opinie?

“Nee. Er is veel wat onze maatschappelijke kritiek verdient, maar die bereikt de publieke opinie niet meer op een duidelijk aanwijsbare manier. Steeds minder mensen lezen de krant en vormen zich op internet een beeld van wat er in de maatschappij aan de hand is. En misschien, als je je suf zoekt op Google, kun je alles bij elkaar verzamelen wat ter zake doet. Maar dan moet je ook wel verstand hebben van datgene wat werkelijk ter zake doet, en dat selectief lezen. De publieke opinie heeft zich ook gefragmentariseerd door het entertainment in de kranten, want het moet allemaal leeuuuuk wezen. Niet dat het vroeger ideaal was. De kranten waren verzuild en er is wat afgelogen door onze regeringen in het verleden, wat er dan bij de vaderlandslievende delen van het publiek via de pers in ging als koek. Vandaag heb je enkel nog de consumentenzuil, en tegelijk ook mensen als Edward Snowden. Maar klokkenluiders zullen de krant niet redden. En dat toene-mend gezeik over flauwekuldingen en al die illustraties die een verhaal moeten verduidelijken, al helemaal niet.”

Hoe moet het dan wel verder?

“De hoeveelheid feiten die gepubliceerd wordt, is groter dan ooit tevoren, maar de onzekerheid van het grote publiek over de toekomst van de maatschappij ook. Je zou met onderzoeks-

journalistiek moeten proberen om weer een coherent wereld-beeld in de krant te krijgen. De hele maatschappij is uit mekaar gevlogen door het internet. Samenhang heeft plaats gemaakt voor chaotische sensatiejagerij. De oude theorieën zoals communisme, socialisme en liberalisme, hebben hun geldigheid verloren en zijn vervangen door het consumentisme. Dat zie je in de advertenties en in de politiek van supermarkten en bedrijven. Maar laten we niet mopperen, het consumentisme financiert ook de media. Helaas zijn die er wel steeds meer op uit om zoveel mogelijk entertainment te bieden en van alles wat er in de wereld gebeurt ook entertainment te *maken*. We hebben hier nu *The Amsterdam Dungeon*, daar loop je langs en dan hoor je: *oeaaa, errrr (bootst dierlijke geluiden na)*. Vijfhonderd jaar *gruwelijke* Amsterdamse geschiedenis bieden ze, omdat *fear a funny thing* is. Wij hebben dus echt wel behoefte aan nieuwe denkers, aan een nieuwe maatschappelijke analyse waar mensen zich kunnen in vinden.”

Journalisten zijn vaak ook verplicht om in functie van adverteerders te schrijven.

“Natuurlijk! Dat is de capitulatie van wat vroeger een elite werd genoemd, mensen die ooit hun hersens gebruikten om ter zake doende feiten te analyseren. Vandaag zuigen ze wat uit hun duim om het publiek het zo goed mogelijk naar de zin te maken. Wat is het sleutelwoord van de moderne maatschappij? LEUK! *Do you like it? Yes I like it!* Nou, dan is het in orde, toch? En de waakhondfunctie verdwijnt langzamerhand ook. Als je een waakhond bent en je blaft je suf maar niemand in de politiek luistert, dan kun je je schor blaffen, het haalt niets uit. Toch is de overheidsoplichterij in het algemeen wel afgenomen. Wat ze de gewone burger vroeger wijsmaakten, dat kan niet meer. We kunnen wat meer onze mond opentrekken dan vroeger en journalisten zijn de laatste tientallen jaren tot de meest eigenwijze, eigen-gereide mensensoort gaan horen. Want daarvoor waren die ideologisch nog ontzettend gehoorzaam, hoor.”

Bedreigen burgerjournalisten de professionele beoefenaars van de journalistiek?

“De zogenaamde burgerjournalistiek kan een bijdrage tot de weergave van de werkelijkheid leveren, en daar ben ik absoluut niet tegen. Maar om een incident in een context te plaatsen, heb je journalisten nodig die er een andere routine van nadenken op na houden dan de burger. Er is een groot verschil tussen een ooggetuige en een deskundige. Burgerjournalistiek is geen beroep maar een toevalstreffer. Voor de rest beoefen ik mijn vak zoals dat tot aan het einde van de vorige eeuw is gegroeid. Er is sindsdien niet veel essentieels meer aan toegevoegd wat de journalistiek verder vooruit heeft geholpen. Maar de papieren krant houdt op te bestaan als ik niet meer op aarde ben, zo is het! En over een jaar of tien staan de wassen evenbeelden van de klassieke journalist in Madame Tussaud, misschien met een afgietsel van mij erbij al tikkende.”

Wat moet er op uw grafschrift staan?

“Niks. Het liefst zou ik op een gegeven ogenblik willen verdampen zonder een lichamelijk spoor op aarde na te laten. Zo wordt het nageslacht niet bezwaard door dat kadaver. Ik denk nooit na over de zin van het leven. Ik ben totaal ongodsdienstig en in grote vrijheid opgevoed. Ik heb ook altijd veel geluk gehad. Mijn leven is een en al afwisseling en beleving geweest. Er waren wel eens sombere periodes en sommige dingen had ik anders willen aanpakken. Maar ik ben 86,5 nu, het grootste deel is voorbij. God zij dank! En dank u voor uw onmetelijke aandacht!”

‘Burgerjournalistiek is geen beroep, maar een toevalstreffer.’

JOURNALIST IN BIJBEROEP ?

De VVJ is er ook voor u !

De VVJ, dat is om te beginnen de beroepsvereniging van erkende beroepsjournalisten.

Maar de VVJ behartigt ook de belangen van journalisten in bijberoep.

Het gaat om de talloze collega's die – naast een andere job – voor krant, magazine, omroep of website freelancen in bijberoep. Ze doen dat als regionaal of buitenlandcorrespondent, sport- of cultuurverslaggever, enzovoort.

Journalisten in bijberoep kunnen geen erkenning als beroepsjournalist krijgen, en dus evenmin een officiële perskaart. Dat laat de wet niet toe.

Maar los daarvan kunnen deze collega's wel lid worden van de VVJ, en op die manier genieten van veel voordelen die het VVJ-lidmaatschap biedt.

- ✓ Lidkaart VVJ/AVBB
- ✓ Service van het VVJ-secretariaat over administratieve, juridische, sociale, fiscale of deontologische problemen
- ✓ Specifieke service voor freelancejournalisten, via onze adviseur en ons Vademecum voor freelancers
- ✓ Abonnement op De Journalist
- ✓ Volledige toegang tot onze website www.journalist.be
- ✓ Toegang tot onze online Journalistendatabank
- ✓ Je ontvangt de jaarlijkse JournalistenAgenda
- ✓ Mogelijkheid tot intekenen op onze zeer voordelige groepsverzekering voor beroepsaansprakelijkheid (inclusief rechtsbijstand): deze dekt gerechtskosten en eventuele schadevergoedingen
- ✓ Je kunt intekenen op onze zeer interessante groepsverzekering voor gewaarborgd inkomen (Securex)
- ✓ Je versterkt de VVJ, zodat deze met nog méér slagkracht kan opkomen voor persvrijheid, goede werkvoorwaarden, auteursrechten, en dies meer

Het lidgeld voor journalisten in bijberoep bedraagt € 65.

Doe vandaag nog je aanvraag voor het VVJ-lidmaatschap als 'persmedewerker' op

[www.journalist.be/\(beroeps\)journalist/lidkaart/persmedewerker](http://www.journalist.be/(beroeps)journalist/lidkaart/persmedewerker)

VVJ / AVBB
Zennestraat 21 – 1000 Brussel
Tel. 02/777.08.40 – Fax 02/777.08.49
info@journalist.be

Beslissing over de klacht van de heer Luc Beuselink tegen *Het Nieuwsblad* en *nieuwsblad.be*

Met brieven van 7 en 18 oktober 2013 dient de heer Luc Beuselink klacht in tegen *Het Nieuwsblad* en *nieuwsblad.be*, en tegen hoofdredacteurs Pascal Weiss en Guy Franssen en de journalisten Evelien Vantomme, Jozef Leysen en Patrick Saliën. Aanleiding zijn de artikelen die in de krant en op de website gepubliceerd werden op 17 september en 16 oktober 2013 over het proces waar klager bij betrokken was.

Toon van den Meijdenberg, financieel en administratief manager van *Het Nieuwsblad*, heeft hierop op 28 oktober 2013 per brief geantwoord, waarop Luc Beuselink op 12 november 2013 schriftelijk heeft gerepliceerd.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft het dossier onderzocht en een ontwerpbeslissing opgesteld.

DE FEITEN

In het najaar van 2013 vindt voor de correctionele rechtbank in Brugge een rechtszaak plaats tegen klager, die vervolgd wordt wegens stalking van een rechter en een gerechtspsychiater. Op de zitting van 16 september 2013 vordert de procureur des Konings daarvoor een gevangenisstraf van een jaar tegen klager. Op 15 oktober veroordeelt de rechtbank klager tot een gevangenisstraf van twaalf maanden, waarvan drie effectief, wegens stalking van de psychiater. Voor de stalking van de rechter wordt klager vrijgesproken.

In *Het Nieuwsblad* en op *nieuwsblad.be* wordt op 17 september en op 16 oktober 2013 kort bericht over de rechtszaak tegen klager.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat de artikelen in *Het Nieuwsblad* en op *nieuwsblad.be* flagrante onjuistheden bevatten. Zo staat in het eerste artikel, van 17 september, dat klager de rechter en de psychiater gestalkt en bedreigd heeft, terwijl klager hiervoor op dat ogenblik nog niet veroordeeld was en hij naar eigen zeggen slechts drie brieven naar de rechter heeft geschreven en een paar mails naar de psychiater, wat volgens hem geen stalking uitmaakt. Ook in het tweede artikel, gepubliceerd op 16 oktober, staan er volgens klager fouten. Het klopt volgens klager niet dat hij misnoegd was omdat de psychiater hem toerekeningsvatbaar verklaarde, dat hij vier jaar lang de rechter en de psychiater met brieven bestookte, en dat hij in 2012 twee weken in de cel was gevlogen. Klager

heeft daartegen geprotesteerd bij de krant en de website en heeft de publicatie van een recht van antwoord geëist, maar dat werd hem geweigerd.

Het Nieuwsblad en **nieuwsblad.be** betogen dat er tweemaal kort is bericht over het proces tegen klager. In het eerste artikel werd verslag uitgebracht over de zitting en daarbij is zowel het standpunt van de procureur als dat van de verdediging aan bod gekomen. In het tweede artikel is op een correcte wijze bericht over de veroordeling van klager wegens het stalken van de gerechtspsychiater en werd zijn vrijspraak voor het stalken van de rechter eveneens vermeld. De concrete gegevens over de feiten waarvoor klager veroordeeld werd en over zijn verleden zijn gebaseerd op wat de procureur tijdens de rechtszaak had gezegd. Het recht van antwoord van klager werd geweigerd wegens het beledigende karakter ervan.

(foto Christophe Licoppe /PhotoNews)

BESLISSING

Klager heeft over een periode van meerdere jaren een rechter en een gerechtspsychiater benaderd met brieven die een zeer bedreigende toon hebben. Dat blijkt niet enkel uit de gegevens die tijdens de openbare rechtszitting bekend werden gemaakt en waarover *Het Nieuwsblad* en *nieuwsblad.be* hebben bericht, maar het wordt ook

aangetoond door de kopieën van de brieven die klager zelf heeft bezorgd aan de Raad voor de Journalistiek.

Er is dan ook geen reden om te concluderen dat *Het Nieuwsblad* en *nieuwsblad.be* foutief zouden hebben bericht over de twee zittingen van het proces tegen klager.

De Raad voor de Journalistiek is niet bevoegd om zich uit te spreken over de juridische redenen waarom het recht van antwoord van klager niet is opgenomen. Uit de gegevens van de zaak blijkt niet dat het beroepsethisch vereist was om klager een weerwoord te bieden. De artikelen zijn niet onjuist en klager heeft in zijn reactie geen relevante gegevens aangebracht.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel: de klacht is ongegrond.

Brussel, 13 maart 2014

Conferentie Europese Federatie van Journalisten (EFJ) in Wenen

DE TOEKOMST IS AAN DE ONDERNEMENDE JOURNALIST

Ivan Declercq

Een journalist zal vanaf nu over méér moeten beschikken dan journalistieke vaardigheden. Hij of zij zal een entrepreneur moeten zijn, met skills op het vlak van management, marktanalyse, human resources, en public relations.

Entrepreneur, het was hét buzzword op de conferentie over *Financiële en werkgelegenheidsmodellen voor journalistiek*, die de Europese Federatie van Journalisten op 20 en 21 maart in Wenen heeft gehouden. 'Confronting austerity' was het leidmotief van de conferentie, en EFJ-voorzitter Mogens Blicher Bjerregård vatte het mooi samen: "Als het stormt kun je schuttingen bouwen, maar ook windmolens. Tot nu toe zijn we vooral met schuttingen bezig geweest. Het wordt tijd dat we kijken welke molens we kunnen bouwen."

Dat het stormt, had Wolfgang Katzian, voorzitter van de Oostenrijkse journalistenvereniging eerder al aangegeven: onlangs is daar een dagblad van de markt verdwenen en jaarlijks komen er 800 jonge mensen op de journalistieke arbeidsmarkt, terwijl er gemiddeld maar één vacature is. Elders is het niet beter: in Spanje zijn momenteel 10.600

journalisten op zoek naar werk. In Nederland zijn ruim 3.000 journalisten werkloos.

Recent onderzoek, waaraan 42 van de 61 nationale journalistenverenigingen in Europa hebben deelgenomen, toont aan dat het jobverlies hun grootste bekommernis is. En op plaatsen twee, drie en vier: het gebrek aan cao's, de financiële moeilijkheden en de toenemende precaire situatie van de freelancer.

Adverteerders

De EFJ-conferentie liet grote eensgezindheid zien: de crisis noopt ons tot het herdenken van de rol van de journalist. Die moet zich meer als een entrepreneur opstellen. Dat werd onderschreven door professor Jane Singer van de City Universiteit van Londen. Zij gaf een opmerkelijke presentatie, waarin ze de traditionele journalist vergeleek met de 'entrepreneurial journalist'. De eerste heeft zich nooit veel aangetrokken van de inkomsten van het medium waarvoor hij of zij werkt, en voelt zich al helemaal niet betrokken bij marketing- of advertentieafdelingen. Zelfs het contact met het publiek is niet direct een grote prioriteit. Men maakt de reportage die men zelf belangrijk of interessant vindt.

Volgens Singer is de toekomst aan de journalist die een ommezwaai in zijn manier van denken kan maken. Hij zal zijn publiek moeten (blijven) boeien. En in tegenstelling tot vroeger zijn er nu mogelijkheden om dat publiek vrij precies te kennen en te weten wat het wil.

De nieuwe zelfstandige journalist zal ook zelf financiële bronnen moeten aanboren: in de eerste plaats zijn publiek. Wil dat wel betalen voor zijn artikel? Maar hij zal voor zijn eigen nieuwssite ook op zoek moeten gaan naar adverteerders, hij zal wellicht ook een team van medewerkers moeten aansturen, hij zal zijn markt en/of publiek moeten analyseren, zijn niche kiezen, aan marketing doen, persoonlijke contacten met zijn publiek onderhouden, bij dat publiek zijn geloofwaardigheid opbouwen, en vooral: een solide financiële basis leggen. Misschien lukt dat niet met louter journalistieke activiteiten en zal hij aan zijn 'merk' gelieerde evenementen moeten opzetten die voor inkomsten zorgen.

Dat alles vergt van de journalist uiteraard veel meer vaardigheden dan louter journalistieke. Maar in de praktijk zijn de trendsetters al bezig: denk aan *De Correspondent* in Nederland en *Newsmonkey* in Vlaanderen. In Italië heeft Gianluca Schinaia in 2009 *Fps Media* opgezet. Zeventien mensen investeerden elk 600 euro en de medewerkers hebben de eerste drie jaar gratis gewerkt. Nu halen ze een omzet van 400.000 euro, vertelde hij.

Ook journalistenverenigingen moeten zich aan de nieuwe realiteit aanpassen. Zo wordt her en der gedacht aan het creëren van platformen waarop freelancers zich kunnen voorstellen en hun werk 'in de vitrine' kunnen plaatsen.

MEDIA

café

Mediacafé #17: Europa in de media Het gebrek aan diepgravende berichtgeving

MA 28 april 2014 - 19:30

deBuren | Leopoldstraat 6, 1000 Brussel

'Europa' biedt de kans om grote dossiers uit te spitten die elke Europese burger aangaan maar doorgaans blijft de verslaggeving beperkt tot het volgen van de politieke actualiteit, duiding bij de Europese topbijeenkomsten en het bijwonen van persconferenties. Waarom zetten we in Vlaanderen zo weinig in op Europa terwijl we er met onze neus op zitten?

Met Europarlementariër **Bart Staes** (Groen) en EU-kenners **Rob Heirbaut** (VRT) en **Caroline de Gruyter** (NRC).

Gratis, reserveren aanbevolen:
www.deburen.eu of +32(0)2 212 19 30

Organisatie:

deBuren, Fonds Pascal Decroos, Mediakritiek.be en VVOJ. Met de steun van de VVJ.

Regering-Erdoğan blokkeert Twitter en zet twitterende journalisten buitenspel

PERSVRIJHEID IN TURKIJE ONDER TOENEMENDE DRUK

Mete Öztürk

Hoofdredacteur Zaman

Onder het dreigement het land te worden uitgezet, vertrok de Azerbeidzjaanse journalist Mahir Zeynalov (27) uit Turkije naar Bakoe. Zeynalov werkte de voorbije vier jaar voor *Today's Zaman*, het Engelstalige dagblad met de grootste oplage in Turkije. Het Turkse ministerie van Binnenlandse Zaken besliste tot zijn uitwijzing na tweets die via @MahirZeynalov werden gepost.

Volgens de Turkse regering waren die tweets ongepast. Ze baseerde de uitwijzing van Zeynalov op artikel 19 van wet 5683. Die wet bepaalt dat buitenlanders in Turkije kunnen uitgezet worden als "hun verblijf in Turkije een bedreiging vormt voor de openbare veiligheid, indruist tegen de politieke belangen, of niet voldoet aan de wettelijke vereisten."

Eerder weigerde het directoraat-generaal van de Eerste minister, dat bevoegd is voor Pers en Inlichtingen en perskaarten uitreikt aan buitenlandse journalisten, om Zeynalovs perskaart te verlengen. Zeynalov is intussen vijftien maanden met een Turkse getrouwd, en zou over drie jaar in aanmerking komen voor de Turkse nationaliteit.

Premier Recep Tayyip Erdoğan in persoon diende een klacht in tegen de Azerbeidzjaanse journalist, voor tweets die hij op 25 december 2013 had gepost naar aanleiding van corruptieonderzoeken tegen de regering. De advocaten van de Eerste minister meldden dat de tweets "zware beledigingen en scheldwoorden inhouden en de publieke opinie tot haat en vijandigheid aanzetten". De twee tweets verwijzen naar nieuwsartikels over mogelijke bescherming die premier Erdoğan aan enkele al-Qaedaleden zou hebben verleend tijdens het corruptieonderzoek.

Twitter geblokkeerd

De uitzetting van Zeynalov komt op een moment dat de persvrijheid in Turkije onder enorm zware druk staat. Kort geleden keurde het Turks Parlement nog een zeer omstreden internetwet goed. Die maakt scherpe overheidscontrole op

het internet mogelijk. Critici noemen de wet een manier om tegenstanders buitenspel te zetten.

Vorige week nog gingen de Turkse autoriteiten over tot de regelrechte blokkering van Twitter. Dat leverde de regering-Erdoğan wereldwijd zware kritiek op. Ook de EU, die zich momenteel over de toetreding van Turkije beraadt, tilt zwaar aan de censuur.

Intussen verwerft de regering almaar meer controle over de nationale media. De relatie tussen de regering en diverse

mediamagnaten maakt kritische uittalingen in die media haast onmogelijk. Sinds de Gezi Park-protesten van vorige zomer zijn er ruim zestig journalisten ontslagen of gedwongen om ontslag te nemen als vergelding voor hun kritische berichtgeving. Het laatste slachtoffer is veteraan-journaliste Nazlı Ilıcak. Haar ontslag volgde nadat ze de reactie van premier Erdoğan op het corruptieschandaal had bekritiseerd. Een andere prominente journalist die op straat werd gezet, is Yavuz Baydar. Hij werkte als ombudsman van de regeringsgezinde krant *Sabah*. Baydar, een bekende liberale columnist, kreeg in juni het woord op een conferentie van de Europese Commissie in Brussel. Bij die gelegenheid gaf hij kritiek op de regering en op de media, die volgens hem teveel door de zakenwereld worden beheerst. In 2003 en 2004 was Baydar voorzitter van de Organization of News Ombudsmen (ONO), de organisatie die ombudsmannen van media groepeerde.

In maart 2013 werd ook Hasan Cemal, een andere bekende liberale columnist, ontslagen. Hij werkte voor de krant *Milliyet*. In een niet-gepubliceerd artikel bekritiseerde ook hij de relatie tussen de media en de regering. Begin maart was het al tot een aanvaring gekomen tussen Cemal en premier Erdoğan, naar aanleiding van de publicatie in *Milliyet* van geheime notulen van een bijeenkomst tussen de leider van de terroristische Koerdische Arbeiderspartij (PKK), Abdullah Öcalan, en Koerdische afgevaardigden.

De Turkse premier Erdoğan: niet opgezet met een vrije pers. (foto Christophe Licoppe /Photonews)

Mens achter het nieuws

Guido MEEUSSEN (*De Tijd*): net niet opgeblazen door de CCC

Jan Backx

Dertig jaar geleden kruisten zich onze paden, toen we als journalistieke allrounders in het weekend nieuws gaarden over gebroken-armen-en-benen in het Antwerpse. De afgetraind uitzijnde Guido Meeussen beschikte over een paar gestaalde benen. Samen met generatiegenoten als Guy Franssen, stond hij graag op de pedalen van zijn koersfiets en *sjotte* hij in het ploegje van de journalisten, tegen de toen nog bestaande rijkswacht. Ondertussen heeft het lichtjes gesneeuwd in Guido's haar, en ruilde hij *Het Volk* voor *De Tijd*. Maar de vriendelijke energiekeling in hem is intact gebleven.

Gesmeed onder een bijzonder gesternte?, vraag ik hem. "Dat kan", antwoordt Guido. "Ik ben in 1956 geboren, in volle Hongaarse opstand én Suez-crisis. En uitgerekend op 6 juni, de verjaardag van D-Day. Mijn pa had een paardenbeenhouwerij in de Schotense Paalstraat, en ik zou opgroeien als een-slagerszoon-met-een-brilletje. Maar mijn moeder werd heel zwaar ziek, en de slagrij moest noodgedwongen dicht. We verhuisden naar de Bosuil, de toen nog groene bakermat van den Antwerp. Ideaal voor een tienerjongen die dolgraag liep en fietste."

Guido werd naar het jezuietencollege in Borgerhout gestuurd. Even voelde hij de tinteling om piloot te worden, maar de bril op zijn neus belette dat. Gelukkig woekerde er nog een andere fascinatie in hem: geschiedenis. "Ik was vooral gebiologeerd door de figuur van Leonardo da Vinci, en zo trok ik de kaart van kunstgeschiedenis aan de KUL. Over wat ik later met mijn diploma zou doen, maakte ik mij totaal geen zorgen. Als het maar boeiend en een tikje exotisch was. Zo maakte ik zijsprongetjes in de oriëntalistiek, islamkunde, Hebreeuws en - hou je vast - bijbelexegese."

Bij zijn eerste stappen op de arbeidsmarkt, bleek die helemaal overspoeld door nepstatuten. Zes maanden lang werkte hij als vertegenwoordiger van DKV, Deutsche Krankenversicherung. En toen vond hij plots de weg naar de journalistiek. "Via een gouden tip van iemand uit het PR-wereldje", vertelt Guido. "Marc Van de Velde ging weg bij *Het Volk* en er was nood aan soiristen en reportagemakers. Ik deed mee aan een examen, maar kreeg enkel een beleefd briefje om uit te leggen dat ze iemand anders hadden gekozen. Wat een geluk dat ik nadien even hengelde naar wat ik fout had gedaan op dat examentje. Bleek dat de uitverkorene intussen elders aan de slag was gegaan."

Zo versterkte hij in maart 1984 de Antwerpse stadsredactie, toen nog gehuisvest in dat prachtige hoekhuis van de Jezusstraat, vlak tegenover de imposante Inno. Gerd Gentjens, Louis Meulders en Guido Horckmans werden zijn collega's. "Iedereen was er duivel-doet-al: politie, rijkswacht, gemeenteraad, correspondenten nalezen, kunst, middenstand, haven... Vooral die laatste biotoop wekte mijn belangstelling. Een boeiende wereld, waar veel gebeurde. Gaandeweg begon ik me te verdiepen in de cijfers achter de havenarbeid, en begon ik mijn weg te vinden in jaarrekeningen en balansen."

Zes jaar later, in 1990, waagde Guido als jonge vader met een tweede kindje op komst zijn kans op het moeilijke examen bij de toenmalige *Financieel-Economische Tijd*. De oversteek lukte en hij ging zich specialiseren in spoorwegen, haven, transport en luchtvaart.

Guido: "Ik zag de tijden evolueren. Begin de jaren negentig kreeg bijna iedereen een dienstauto, maar we stoomden dan ook door naar 50.000 exemplaren. Tot het jaar 2001 iedereen weer met de voetjes op de grond zette. In 2006 werd de krant overgenomen door De Persgroep, en verloor de redactie een dozijn journalisten. Gelukkig volgde er geen inperking van de redactionele vrijheid. Ideologisch en politiek heerst hier nog altijd een grote onafhankelijkheid. De concurrentiedruk is in vergelijking met pakweg tien jaar geleden wel enorm toegenomen."

Begin 2012 verhuisde Guido naar de central news desk, die heel de dag de website van het blad aanstuurt. "Een hectisch leventje", getuigt hij. "Je schrijft voor zowel de site als voor het gedrukte medium. Sinds Nieuwjaar werk ik wel in een vier-vijfde regime."

Welke journalistieke evenementen zullen hem altijd bijblijven?

"Ik was nog stadsreporter bij *Het Volk* toen het land kreunde onder de aanslagen van de CCC. Zo scheelde

het geen haar of ik was mee opgeblazen toen de Bank of America uiteen spatte aan de rand van het Stadspark. Een andere kluit was het Sabena-faillissement. Tien jaar later heb ik daar samen met enkele confraters nog een boek over geschreven. Maar dankzij de journalistiek heb ik veel boeiende dingen beleefd en een groot stuk van de wereld gezien. En omdat je als uitsmijter toch naar mijn hobby's zult hengelen: de sportfiets ben ik heel mijn leven trouw gebleven!"

Onder embargo

Bij **VTM** is het nieuwe redactiecomité samengesteld. Dat moet ingevolge het pas ingevoerde redactiestatuut de hoofdredactie adviseren over redactionele kwesties. Voorzitter is algemeen hoofdredacteur Kris Hoflack zelf, hoofdredacteur Nicholas Lataire is plaatsvervangend voorzitter. Jo Buggenhout neemt de functies van secretaris en verslaggever voor zijn rekening.

Andere leden van het VTM-redactiecomité zijn Karen De Vis, Barend Leyts, Faroek Ozgünes (vertegenwoordiger van de magazines), Dimitri Temmerman (van de digitale redactie) en Dirk Deferme (van de sportredactie). In het totaal telt het comité **twalf leden**; ook de productie en ondersteunende diensten zijn vertegenwoordigd.

Ezra Eeman mag dan wel vertrokken zijn bij VTM Nieuws, hij blijft gebeten door het journalistieke virus. Zo lanceerde hij *Journalism Tools*, een verzamelproject van tips & tricks voor de moderne, digitale journalist. Te volgen op Twitter (@journalism2ls) en Pinterest.

Belga-fotografe **Laurie Dieffembacq** zal zich de voetbalwedstrijd Club Brugge-Standard van zondag 2 maart nog lang herinneren. Opgesteld naast het veld aan de kant van de Standard-aanhang, kreeg ze ineens een voetzoeker in de kap van haar trui. Die ontplofte en veroorzaakte bij Laurie ernstige brandwonden in de nek.

Gesteund door de Sportpersbond en de **AVBB**, diende de fotografe klacht in met burgerlijke partijstelling. Ook het Voetbalparket onderzoekt de zaak.

Belga is nog op zoek naar een freelance correspondent voor Brussel. Vereisten: een vlotte pen, nieuws kunnen inschatten, zelfstandig kunnen werken en flexibel zijn. Motivatiebrief en cv moeten naar newsmanager Saskia Laurent op sal@belga.be.

De CD&V heeft haar verkiezingscampagne afgetrapt en koos daarvoor *Wij* als baseline. Dat is allerminst naar de zin van **Maurits Van Liedekerke** en Paul Martens, allebei oud-hoofdredacteur van het eertijdse Vlaamsnationalistische weekblad *Wij*.

De twee schreven een vlammebrief naar CD&V-voorzitter **Wouter Beke**, en gewagen daarin van een "kaping" van hun titel en het bijhorende lettertype. "De titel *Wij* was tussen 1960 en 2000 be-

scherm en voorbehouden aan ons weekblad", schrijven ze. De CD&V wordt met aandrang verzocht haar vergissing recht te zetten.

Het beste informatieprogramma van dit jaar is dus *De Ideale Wereld* van zender Vier. Althans volgens de jury van de zevende **Nacht van de Televisie Sterren**. Tot vorig jaar ging *Het Journaal* van Eén systematisch met deze prijs lopen.

Meteen hebben de journalisten die meewerken aan *De Ideale Wereld* er een stevig argument bij om als **beroepsjournalist** te worden erkend. De Erkenningscommissie bekijkt de kwestie momenteel. Kernvraag is of het programma volgens de wet van '63 effectief als nieuwsprogramma kan worden beschouwd, dan wel veeleer in de entertainmentsfeer te situeren valt.

De **Vlaams-Nederlandse Journalistenbeurs**, opvolger van de Vlaams-Nederlandse Journalistenuitwisseling, heeft dit jaar vier journalistieke onderzoeksprojecten geselecteerd voor financiering. In het totaal stellen de Vlaamse Vertegenwoordiging in Nederland en de Nederlandse Ambassade in België 22.000 euro ter beschikking hiervoor.

De **vier laureaten** worden pas later bekend gemaakt, nadat ze hun onderzoeken hebben afgerond. Hun pennenvruchten worden nog dit jaar gepubliceerd in de Vlaamse en/of Nederlandse pers. Twintig kandidaten dongen dit jaar mee naar een onderzoeksbeurs.

Hugo De Ridder, 81 jaar jong, schrijft voortaan op dinsdag een wekelijkse column voor *Het Nieuwsblad*. "Het is de schoolmeester in mij die spreekt", zo antwoordt Hugo zijn engagement.

De Ridder: "Heel wat journalisten en politici denken dat de politiek is gestart op het ogenblik dat zij hun eerste stuk schrijven of speech houden. Ik wil de zaken in hun juiste perspectief plaatsen. Hoe zijn de problemen dertig jaar geleden opgelost? Intriges, kiesbedrog, verdragingsmanoeuvres, veto's: het is van alle tijden."

En ook **Luc Van der Kelen** kan het columns schrijven niet laten. Nu gaat hij er ook een leveren voor het christelijke opinieweekblad *Tertio*. Vreemd voor een notoir vrijzinnige en logebroeder als VdK, maar zelf nuanceert Luc dat profiel.

"Ik ben nooit atheïst geweest", zegt hij in *De Morgen*. "Wel een christelijk agnost. De wortels van onze cultuur zijn wel de-

gelijk joods-christelijk. We moeten ook dringend de scheiding tussen religie en vrijzinnigheid opheffen. Het zou mooi zijn als er over wezenlijke levensvragen, zoals euthanasie, overeenstemming komt."

Zsofi Horvath, ook nog bekend als voormalige Miss Belgian Beauty, gaat weg bij de regionale omroep RTV. Daar werkte ze zeven jaar als journaliste en nieuwsanker. RTV-journaliste Erica Priem wordt voortaan mee ingeschakeld voor de presentatie van het nieuws op RTV.

Velen keken raar op, de dag na het verkeersongeval in Zonhoven dat aan **zeven jongeren** het leven kostte. Enkele kranten publiceerden toen voluit hun foto's en namen. Had het busongeval in Sierre ons dan niet geleerd dat we juist discreter met dergelijke persoonsinformatie moeten omspringen?

De **Raad voor de Journalistiek** heeft in elk geval een dossier geopend. Secretaris-generaal Flip Voets kreeg de opdracht te onderzoeken in welke omstandigheden de publicaties zijn gebeurd. De Raad voor de Journalistiek wil zo ook nagaan of de richtlijn die hij na de ramp in Sierre afkondigde, behoorlijk wordt nageleefd en al dan niet verduidelijking behoeft.

Vlaams parlementslid **Jurgen Verstrepen** maakt zich zorgen over de toename van *native advertising* in de journalistiek. Dat is reclame die in een artikel wordt geïntegreerd. "Die praktijk gaat ten koste van het publiek en de journalistiek zelf", aldus Verstrepen. "Veel mensen zien het onderscheid tussen reclame en berichtgeving niet."

Het onafhankelijke parlementslid pleit voor een duidelijk **symbool**, dat aangeeft dat er sprake is van *native advertising*. Op televisie gebeurt nu al iets soortgelijks bij *product placement*.

Het Nederlandse journalistieke webproject *De Correspondent* haalde tot dusver, een goed half jaar na zijn lancering, om en bij **30.000 abonnees** binnen. Die betaalden elk 60 euro. De lakmoesproef volgt echter in september, wanneer die abonnees zal worden gevraagd om hun engagement te hernieuwen.

Intussen staat *De Correspondent* klaar om naar **Vlaanderen** uit te breiden. In de aanloop daarnaartoe zullen ook Belgische journalisten worden gerecruteerd.

Respect voor auteursrechten
is opkomen voor creativiteit

SAJ
JAM

JOURNALISTEN AUTEURSMATSCHAPPIJ
ZENNESTRAAT 21 - 1000 BRUSSEL
www.jam.be - info@jam.be